

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 357

Warszawa, 26 lutego 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o wychowaniu
w trzeźwości i przeciwdziałaniu
alkoholizmowi.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Rafała Grupińskiego.

(-) Borys Budka; (-) Zofia Czernow; (-) Ewa Drozd; (-) Joanna Fabisiak; (-) Joanna Frydrych; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Elżbieta Gapińska; (-) Stanisław Gawłowski; (-) Lidia Gądek; (-) Artur Gierada; (-) Tomasz Głogowski; (-) Agnieszka Hanajczyk; (-) Bożena Henczyca; (-) Marek Hok; (-) Bożena Kamińska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Zbigniew Konwiński; (-) Tomasz Kostuś; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Józef Lassota; (-) Aldona Młyńczak; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Sławomir Neumann; (-) Dorota Niedziela; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Norbert Obrycki; (-) Paweł Papke; (-) Małgorzata Pępek; (-) Danuta Pietraszewska; (-) Kazimierz Plocke; (-) Jacek Protas; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Leszek Ruszczyk; (-) Krystyna Sibińska; (-) Paweł Suski; (-) Michał Szczerba; (-) Monika Wielichowska.

USTAWA

z dnia ..... 2016 r.

o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

Art. 1. W ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1286, 1893 i 1916) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rada gminy ustala, w drodze uchwały, dla terenu gminy (miasta) liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (z wyjątkiem piwa), przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży jak i w miejscu sprzedaży, w tym w szczególności liczbę punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5 % alkoholu, gdzie sprzedaż odbywa się w godzinach od 22.00 do 6.00.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada gminy, biorąc pod uwagę potrzebę ograniczenia dostępności alkoholu, może ustalić w drodze uchwały:

- 1) godziny, w których obowiązuje zakaz sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 2) określone miejsca na terenie gminy, w których obowiązuje zakaz sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia poza miejscem sprzedaży.”;

2) w art.18:

a) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Przedsiębiorca, który prowadził sprzedaż napojów alkoholowych bez wymaganego zezwolenia, może wystąpić z wnioskiem o wydanie zezwolenia nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia ujawnienia sprzedaży bez wymaganego zezwolenia.”,

b) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Wniosek o ponowną sprzedaż napojów alkoholowych w punkcie sprzedaży, w którym przedsiębiorcy cofnięto zezwolenie, może być rozpatrzony pozytywnie nie wcześniej niż po upływie 1 roku od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia.”;

3) w art. 18¹:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorcom, których działalność świadczona jest w oparciu o umowę zawartą z klientem, i polega na organizacji przyjęć - to jest na przygotowywaniu i dostarczaniu żywności na określone uroczystości do miejsc wyznaczonych przez klienta - zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych mogą być wydawane na okres dwóch lat. Do zezwoleń tych nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 5 pkt 5, ust. 6 pkt 2-4, ust. 7 pkt 4, 5 i 7, ust. 9, ust. 10 pkt 3 oraz ust. 12 pkt 1 i 3 ustawy.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zezwolenia, o których mowa w ust. 4, są wydawane zgodnie z właściwością stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej wnioskującego przedsiębiorcy. Opłata za zezwolenia, o których mowa w ust. 4, jest wnoszona na rachunek gminy przed wydaniem zezwolenia w wysokości określonej w art. 111 ust. 2 i 5.”;

4) w art. 43:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie popełnienia wykroczenia określonego w ust. 1 albo 2 można orzec przepadek napojów alkoholowych, chociażby nie były własnością sprawcy, można także orzec zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na sprzedaży lub podawaniu napojów alkoholowych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Orzekanie w sprawach o wykroczenia określone w ust. 1 i 2 następuje na podstawie kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, w szczególności w postępowaniu mandatowym.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy

Projektowane zmiany w ustawie z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1286, 1893 i 1916) podyktowane są wieloletnim doświadczeniem organów gmin, związanym z wydawaniem zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych, przy stosowaniu nieprecyzyjnych zapisów obowiązującej ustawy.

Istotnym aspektem proponowanych zmian jest znaczna uciążliwość, powstających w istocie bez ograniczeń i możliwości skutecznej kontroli punktów sprzedających alkohol przez 24h na dobę poza miejscami sprzedaży, w kioskach uruchamianych na terenach np. osiedli mieszkaniowych, na których to uciążliwą obecność często skarżą się mieszkańcy, jak i właściciele lokalnych czy osiedlowych sklepów. Nowelizacja, co warto podkreślić nie ogranicza żadnych praw przedsiębiorców, a jedynie daje instrumenty władzom gmin do większej kontroli nad stale rosnącą w ostatnich latach liczbą punktów sprzedaży alkoholu, poza wiedzą i zgodą danej gminy.

2. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana

Organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego są zobowiązane do podejmowania działań zmierzających do ograniczania spożycia napojów alkoholowych oraz zmiany struktury ich spożywania, inicjowania i wspierania przedsięwzięć mających na celu zmianę obyczajów w zakresie sposobu spożywania tych napojów oraz działania na rzecz trzeźwości. Ponadto powinny podejmować działania zmierzające do ograniczania spożycia napojów alkoholowych oraz popierania postawy odpowiedzialnej sprzedaży i podawania alkoholu przez sprzedawców. Administracyjne i prawne ograniczanie dostępności alkoholu, koncesjonowanie jego produkcji i sprzedaży jest jednym z najskuteczniejszych narzędzi ograniczania zakresu problemów alkoholowych.

3. Różnica pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Według punktu 1 projektu rady gmin – zgodnie z ideą ustawy – będą mogły skuteczniej kontrolować i w miarę potrzeby ograniczać wzrost liczby punktów posiadających zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych poza miejscem sprzedaży, w których alkohol jest dostępny bez ograniczeń, zarówno czasowych jak i miejscowych.

Punkt 2 jest próbą doprecyzowania przepisów dotyczących tzw. zezwoleń cateringowych. Dotychczas przedsiębiorcy, często obchodząc przepisy prawa, wykorzystywali zezwolenia do

sprzedaży i podawania alkoholu w miejscu sprzedaży bez wymaganego zezwolenia. Poprawki umożliwiają utworzenie definicji „organizacji przyjęć” oraz wskazują organ właściwy do wydania stosowanego zezwolenia.

W pkt 3 pragniemy zmienić przepisy dotyczące cofnięcia zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w taki sposób, aby przedsiębiorca bardziej respektował przepisy ustawy i dbał o ich należyte przestrzeganie w punkcie sprzedaży. Każdy właściciel musi być również częścią Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych i mieć świadomość, jaka ciąży na nim odpowiedzialność.

Punkt 4 projektu dotyczy sprawniejszego wyciągnięcia konsekwencji i prowadzenia postępowania w stosunku do przedsiębiorców łamiących przepisy ustawy. Propozycja polega na zmianie kwalifikacji prawnej czynu z art. 43 ustawy z przestępstwa na wykroczenie, a w konsekwencji na zastosowaniu przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia a zwłaszcza postępowania mandatowego. Szczególny charakter tego postępowania pozwoli skutecznie i szybko nałożyć karę na przedsiębiorcę działającego wbrew przepisom ustawy czy posiadanym zezwoleniom.

4. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne i źródła finansowania

Projektowana ustawa będzie miała pozytywne skutki społeczne, gdyż wpłynie na kulturę spożywania alkoholu oraz na poprawę odpowiedzialnej sprzedaży i podawania alkoholu przez sprzedawców.

Wejście w życie projektu ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Źródła finansowania, jeżeli projekt niesie obciążenia dla budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa oraz dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

6. Założenia projektów podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy nie przewiduje wydania aktów wykonawczych.

7. Konsultacje społeczne

Należy zakładać, że zgodnie z art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu Marszałek Sejmu przed skierowaniem do pierwszego czytania skieruje niniejszy projekt ustawy do konsultacji w trybie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

8. Ocena zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Proponowana zmiana nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 10 marca 2016 r.

BAS-WAPEiM-490/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Grupiński)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1286, ze zm.), dalej jako „ustawa”. Projektowane zmiany dotyczą ustalania przez rady gmin liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (art. 12 ustawy), występowania z ponownym wnioskiem o wydanie zezwolenia w razie sprzedaży napojów alkoholowych bez wymaganego zezwolenia (art. 18 ustawy), zdefiniowania pojęcia „organizacja przyjąć” w odniesieniu do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (art. 18¹ ustawy) oraz uznania, że sprzedaż lub podawania napojów alkoholowych w wypadkach, kiedy jest to zabronione, albo bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom ma być wykroczeniem, a nie jak dotychczas – przestępstwem (art. 43 ustawy).

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ocena zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej wymaga uwzględnienia przepisów dotyczących swobodnego przepływu towarów – art. 34 i art. 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE).

Zgodnie z art. 34 TfUE zakazane jest ustanawianie w obrocie między państwami członkowskimi ograniczeń ilościowych w przywozie towarów oraz wszelkich środków o podobnym skutku. Ograniczenia ilościowe zostały zdefiniowane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) jako

środki prowadzące do całkowitego lub częściowego zakłócenia importu, eksportu lub tranzytu towarów w handlu wewnątrzspółnotowym¹. Natomiast środki o podobnym skutku do ograniczeń ilościowych zdefiniowano jako wszelkie regulacje prawne wydawane przez państwa, które mogą naruszać bezpośrednio lub pośrednio, rzeczywiście lub potencjalnie handel wewnątrzspółnotowy².

W wyroku w sprawie 120/78 *Cassis de Dijon* TSUE sformułował zasadę wzajemnego uznawania standardów przez państwa członkowskie. Zgodnie z tą zasadą, każdy towar legalnie wytwarzany w państwie członkowskim powinien być dopuszczony do swobodnego obrotu we wszystkich pozostałych państwach członkowskich.

Prawo Unii Europejskiej przewiduje jednak możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie jednostronnie pewnych ograniczeń wwozu towarów. Jako wyjątek od zasady swobodnego przepływu towarów ograniczenia te są dopuszczalne tylko ze względu na pewne przyczyny wskazane w art. 36 TfUE, który stanowi, iż postanowienia art. 34 TfUE nie stanowią przeszkody w stosowaniu zakazów lub ograniczeń przywozowych, wywozowych lub tranzytowych, uzasadnionych względami m.in. moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt.

Zakazy te i ograniczenia nie powinny jednak stanowić środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi.

Należy podkreślić, że wymienione w art. 36 TfUE przyczyny odstępstw od art. 34 TfUE stanowią zamknięty katalog, a dopuszczalność wyjątków nakładanych na podstawie art. 36 TfUE jest przez TSUE interpretowana restryktywnie. O zastosowaniu środków dopuszczalnych na podstawie art. 36 TfUE decydują poszczególne państwa. Każdorazowo jednak wprowadzenie ograniczeń w przepływie towarów może być poddane kontroli TSUE z punktu widzenia: ewentualnej ukrytej, arbitralnej dyskryminacji oraz proporcjonalności. W pierwszym przypadku chodzi o to, aby środki podejmowane przy powołaniu się na art. 36 TfUE nie stanowiły ukrytych przeszkód w handlu pomiędzy państwami członkowskimi, tzn. aby w rzeczywistości nie służyły celom innym niż te, dla których zostały ustanowione. Testem na brak dyskryminacji towarów innych niż krajowe jest zawsze kontrola, czy podobne środki są stosowane także w odniesieniu do podobnych produktów krajowych. W drugim przypadku chodzi o ustalenie, czy działania państwa nie idą dalej niż jest to konieczne do zapewnienia osiągnięcia zamierzonego, usprawiedliwionego celu. Ciężar dowodu w odniesieniu do obu kwestii spoczywa zawsze na państwie członkowskim stosującym dany środek.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE, w braku unijnych reguł harmonizujących sprzedaż danego towaru, regulacja ta pozostaje domeną

¹ Wyrok TSUE w sprawie 2/73, *Riseria Luigi Geddo przeciwko Ente Nazionale Risi*.

² Wyrok TSUE w sprawie 8/74, *Procureur du Roi przeciwko Benoit i Gustave Dassonville*.

państw członkowskich. Nie oznacza to jednak pełnej swobody działania. Należy brać pod uwagę zasadę swobodnego przepływu towarów jako fundament funkcjonowania Unii Europejskiej. Ograniczenia tej swobody muszą mieć charakter wyjątkowy i są możliwe jedynie w celu dopełnienia podstawowych wymogów. Ograniczenia nie mogą być arbitralne i przed ich wprowadzeniem zawsze należy rozważyć, czy zamierzonego celu nie można osiągnąć innymi metodami, mniej ingerującymi w swobodę handlu.

Ograniczenia w sprzedaży alkoholu były parokrotnie przedmiotem orzecznictwa TSUE. Przede wszystkim TSUE wprost zgodził się, że ochrona ludzkiego zdrowia przed szkodliwym działaniem alkoholu stanowi niewątpliwie jedną z przyczyn usprawiedliwiających odstępstwo od art. 34 TfUE³. W ocenie TSUE przepisy, które mają na celu ukierunkowanie spożycia alkoholu w taki sposób, aby zapobiegać wywoływanym przez substancje alkoholowe szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi i dla społeczeństwa, i przez to zmierzają do zwalczania nadużywania alkoholu, są podyktowane względami zdrowia i porządku publicznego, o których mowa w art. 36 TfUE⁴. Z drugiej strony, TSUE wielokrotnie stwierdzał, że konkretne przepisy ograniczające sprzedaż lub reklamę napojów alkoholowych były nieproporcjonalne w stosunku do zamierzonego celu bądź dyskryminowały towary pochodzenia zagranicznego i przez to były sprzeczne z art. 34 w związku z art. 36 TfUE⁵. W świetle bowiem wymogów art. 36 TfUE jest konieczne, by rozpatrywane środki nie stanowiły środka arbitralnej dyskryminacji ani ukrytych ograniczeń w handlu między państwami członkowskimi.

Do oceny tego, czy zachowanie państwa członkowskiego, które dotyczy zasad sprzedaży towaru, oddziałuje na wymianę handlową między państwami członkowskimi w sposób sprzeczny z art. 34 TfUE, trzeba sięgnąć do ustaleń poczynionych przez TSUE w sprawie C-267/91 *Keck*. Zgodnie z formułą *Keck* środkiem o skutku podobnym do ograniczeń ilościowych w rozumieniu art. 34 TfUE nie są przepisy krajowe dotyczące zasad sprzedaży towarów, pod warunkiem że dotyczą one wszystkich zainteresowanych przedsiębiorców działających na terytorium danego państwa członkowskiego, i jednakowo, pod względem prawnym i faktycznym, wpływają na obrót towarami krajowymi i pochodzącymi z innych państw członkowskich. Po ustaleniu, że dana regulacja dotyczy zasad sprzedaży, powinno się zbadać, czy przepisy krajowe stosują się do wszystkich przedsiębiorców działających na terytorium danego państwa, a następnie to, czy przepisy dotyczące zasad sprzedaży stosowane są jednakowo do towarów krajowych i importowanych. Wreszcie należy rozstrzygnąć, czy regulacja dotycząca sprzedaży w rzeczywistości utrudnia dostęp do rynku

³ Wyroki TSUE w sprawie C-152/78, *Komisja przeciwko Francji*, w połączonych sprawach C-1 i C-176/90, *Aragonesa de Publicidad Exterior SA i Publlivia SAE przeciwko Departamento de Sanidad y Seguridad Social de la Generalitat de Cataluña* oraz w sprawie C-189/95, *Harry Franzén*.

⁴ Wyrok TSUE w sprawie C-434/04, *Ahokainen i Leppik*.

⁵ Wyroki TSUE w sprawie C-405/98, *Konsumentombudsmannen (KO) przeciwko Gourmet International Products AB (GIP)* oraz w sprawie C-170/04, *Klas Rosengren i inni przeciwko Rikssåklagaren*.

rozpatrywanym towarom pochodzącym z innych państw członkowskich w większym stopniu niż utrudnia go towarom krajowym.

Regulacjami dotyczącymi zasad sprzedaży są przepisy krajowe i praktyki dotyczące szeroko rozumianych „metod wprowadzania do obrotu”⁶, tj. takich kwestii jak: kto, kiedy, gdzie i jak może sprzedawać towary oraz jak, gdzie i kiedy można towary reklamować. Trzeba dodać, iż pojęcie przepisów dotyczących sprzedaży obejmuje też unormowania dotyczące zakazu sprzedaży i konsumpcji w miejscach publicznych mocnych napojów alkoholowych⁷.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Proponowane w projekcie zmiany przepisów dotyczących ustalania przez rady gmin liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (art. 12 ustawy), występowania z ponownym wnioskiem o wydanie zezwolenia w razie sprzedaży napojów alkoholowych bez wymaganego zezwolenia (art. 18 ustawy) oraz procedury wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (art. 18¹ ustawy) mają związek z kwestią swobodnego przepływu towarów w rozumieniu TfUE, ponieważ dotyczą zasad sprzedaży towarów. Należy je uznać za niesprzeczne z art. 34 TfUE, gdyż przepisy te stosują się do wszystkich przedsiębiorców działających na terytorium Polski oraz odnoszą się jednakowo do towarów krajowych i pochodzących z innych państw członkowskich UE. Oznacza to, że wskazane przepisy dotyczące zasad sprzedaży nie są środkiem o skutku podobnym do ograniczeń ilościowych w rozumieniu art. 34 TfUE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński

⁶ Wyrok TSUE w sprawie C-441/04, *A-Punkt*, wyrok TS w sprawie C-20/03, *Burmanjer*.

⁷ Wyrok TSUE w sprawie 75/81, *Blesgen*.

Warszawa, 10 marca 2016 r.

BAS-WAPEiM-491/16

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Rafał Grupiński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projektodawcy proponują znowelizowanie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1286, ze zm.), dalej jako „ustawa”. Projektowane zmiany dotyczą ustalania przez rady gmin liczby punktów sprzedaży napojów zawierających powyżej 4,5% alkoholu (art. 12 ustawy), występowania z ponownym wnioskiem o wydanie zezwolenia w razie sprzedaży napojów alkoholowych bez wymaganego zezwolenia (art. 18 ustawy), zdefiniowania pojęcia „organizacja przyjęć” w odniesieniu do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych (art. 18¹ ustawy) oraz uznania, że sprzedaż lub podawanie napojów alkoholowych w wypadkach, kiedy jest to zabronione, albo bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom ma być wykroczeniem, a nie jak dotychczas – przestępstwem (art. 43 ustawy).

Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor
Biura Analiz Sejmowych

M. Warciński

Michał Warciński